

Sygn. akt V KK 363/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **W. K.**

skazanego z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 września 2021 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę W. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

W. K. został oskarżony o to, że:

1.w dniu 23 sierpnia 2019 r. na drodze [...], gm. C., podczas kontroli drogowej posiadał wbrew przepisom ustawy substancję psychotropową w postaci

amfetaminy w ilości 4,07 grama, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

2. w dniu 23 sierpnia 2019 r. na drodze [...], gm. C., pow. C., prowadził samochód osobowy marki H. o nr rej. [...], będąc pod wpływem działania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu we krwi wynoszącym 304,9 ng/ml, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Jednocześnie z aktem oskarżenia prokurator złożył do Sądu, na podstawie art. 335 § 2 k.p.k., wniosek o skazanie W. K. bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionych kar i środków karnych.

Wyrokiem z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w C. uwzględnił wniosek prokuratora oraz:

1. uznał oskarżonego W. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia, ustalając, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to wymierzył mu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

2. uznał oskarżonego W. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia, tj. występkę z art. 178a § 1 k.k., za co wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

3. połączył orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

4. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył okres zatrzymania w dniu 23 sierpnia 2019 r. i uznał go za równoważny 2 dniom kary ograniczenia wolności;

5. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiego rodzaju w ruchu lądowym na okres 3 lat;

6. zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy do Starostwa Powiatowego właściwego ze względu na swoje miejsce zamieszkania w terminie 14 dni od dnia

uprawomocnienia się wyroku, ustalając, że do chwili wykonania tego obowiązku okres, na który orzeczono zakaz, nie biegnie;

7. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu P. świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł.

8. orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci amfetaminy, zarejestrowanego pod pozycją Drz [...] Prokuratury Rejonowej w C.;

9. zwolnił oskarżonego od zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył opłaty w sprawie.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 30 września 2020 r.

Kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył powyższy wyrok w całości, na korzyść skazanego W. K., formułując zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegającego na niezasadnym uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar i środków karnych i wydaniu na posiedzeniu w dniu 22 września 2020 r. wyroku skazującego zgodnego z tym wnioskiem, w sytuacji gdy w świetle zgromadzonych dowodów brak było podstaw do przyjęcia, iż вина i okoliczności popełnienia zarzucanego W. K. czynu z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2019.852t.j.) nie budzą wątpliwości, skutkiem czego było rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez przypisanie oskarżonemu popełnienie tego przestępstwa, podczas gdy z treści opinii z zakresu badań chemicznych wynikało, iż substancja, której posiadanie wbrew przepisom zarzucono W. K., nie zawierała w swoim składzie chemicznym substancji niedozwolonych w rozumieniu wskazanej ustawy.

Podnosząc powyższe, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie bowiem podniósł autor kasacji, że Sąd Rejonowy w C. wydając w dniu 22 września 2020 r. na posiedzeniu wyrok skazujący W. K. za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dopuścił się rażącego naruszenia wskazanych w petitum kasacji przepisów prawa procesowego i materialnego, co skutkuje koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy uwzględnił bowiem wniosek prokuratora, złożony w trybie art. 335 § 2 k.p.k., nie badając należycie okoliczności przedmiotowej sprawy i nie dostrzegając, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie jest wystarczający dla stwierdzenia, iż wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu określonego w art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie budzą wątpliwości ani dla przyjęcia, że oskarżony zrealizował swoim zachowaniem wszystkie znamiona wskazanego przestępstwa. Sąd Rejonowy w C. całkowicie pominął bowiem treść opinii z zakresu badań fizykochemicznych z dnia 9 marca 2020 r., wydanej przez Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Wojewódzkiej Policji w S., z której jednoznacznie wynika, że substancja o masie netto 3,99 grama, której posiadanie wbrew przepisom zarzucono W. K., nie zawiera w swoim składzie chemicznym substancji podlegających kontroli prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Opinia ta została przekazana Sądowi Rejonowemu w C. przez Prokuraturę w dniu 24 marca 2020 r. Abstrahując od powyższego, Sąd Rejonowy zbagatelizował również treść wyjaśnień złożonych przez podejrzanego w toku postępowania przygotowawczego, kiedy to W. K. nie przyznał się do posiadania środków odurzających i wyjaśnił, że zabezpieczony u niego podczas kontroli drogowej proszek uzyskał, rozcierając tabletki przeciwbólne.

Sąd Rejonowy nie dostrzegł ww. okoliczności i błędnie uznał, że zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 2 k.p.k. oraz skazania oskarżonego za występki z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Tymczasem, nie ulega wątpliwości, że Sąd Rejonowy w C., procedując w sprawie winien przeprowadzić kontrolę poprawności wszystkich

zawartych w nim uzgodnień, zarówno pod względem zgodności ujawnionych dowodów z ustaleniami faktycznymi, prawidłowości zaproponowanej w nim kwalifikacji prawnej czynów, jak też wymiaru kary, środków karnych i wszelkich innych jego postanowień. Powinność ta wynika z treści art. 343 § 7 k.p.k. W przypadku zaś stwierdzenia przez sąd braku podstaw do uwzględnienia wniosku prokuratora sąd winien rozpoznać sprawę na zasadach ogólnych. (zob. m.in wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. akt V KK 35/20; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2021 r., sygn. akt V KK 541/20; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II KK 10/19)

Powyższe uchybienie miało więc istotny wpływ na treść orzeczenia, a to sprawiło, że niezbędne okazało się jego uchylenie i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Rozstrzygając ponownie sprawę Sąd meriti będzie zobowiązany do wzięcia pod uwagę powyższych uwag, a w szczególności wnikliwie zapozna się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności wyjaśnieniami złożonymi przez W. K. na etapie postępowania przygotowawczego oraz treścią opinii z zakresu badań fizykochemicznych z dnia 9 marca 2020 r., wydaną przez Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Wojewódzkiej Policji w S..

Z powodów wskazanych powyżej, należało orzec jak w sentencji.